

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ  
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

**ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ**

Σάββατο 16 Ιουλίου 2011

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ  
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ  
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ  
ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ» (16/07/2011)  
ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΛΑΜΠΡΟ ΚΑΛΑΡΥΤΗ**

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Τελικά απολύσεις στο Δημόσιο θα γίνουν, με προθάλαμο την εργασιακή εφεδρεία. Και όμως η Κυβέρνηση είχε δεσμευθεί ότι απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων δεν θα γίνουν.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Το μείζον θέμα είναι η ορθή στάθμιση ανάμεσα στην απόλυτη περιφρούρηση της εργασίας και στην χρήσιμη μεταρρύθμιση σε Οργανισμούς και Υπηρεσίες. Η αλλαγή του κράτους προς το καλύτερο δεν επιτυγχάνεται όσο λειτουργούν μονάδες διοίκησης είτε χωρίς περιεχόμενο, είτε αλληλοκαλυπτόμενες, με υψηλό κόστος και χαμηλή αναπτυξιακή και κοινωνική αποδοτικότητα. Δεν τίθεται θέμα απολύσεων δημοσίων υπαλλήλων, άλλωστε δεν το επιτρέπει το Σύνταγμα. Ούτε βεβαίως είναι πολιτική επιλογή οι απολύσεις. Εξάλλου, ακόμα και για το προσωπικό φορέων εκτός της κεντρικής Κυβέρνησης που βάσει υπηρεσιακού σχεδίου κρίνεται ότι πλεονάζει, ψηφίσαμε ρυθμίσεις που προσφέρουν δυνατότητες ασφαλούς εργασιακής προοπτικής. Όλα αυτά αποτελούν ένα περίγραμμα θέσεων, που η εφαρμογή τους στην πράξη ποικίλλει από περίπτωση σε περίπτωση.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Το ενιαίο μισθολόγιο θα οδηγήσει σε νέα μείωση εισοδήματος των δημοσίων υπαλλήλων. Τι απώλειες υπολογίζετε ότι θα υποστούν;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Πρόκειται για μια πρωτοβουλία αρχών. Το μισθολόγιο πρέπει να αποτυπώνει τη δίκαιη και λογική αμοιβή σε αντιστοιχία προς το παραγόμενο έργο και αποτέλεσμα. Γι' αυτό λοιπόν κρίνεται ως θεμελιώδης και αναγκαία: α) η βαθμολογική εξέλιξη μετά από αντικειμενική και αξιοκρατική κρίση και όχι απλώς με τη συμπλήρωση χρόνων υπηρεσίας, β) η σύνδεση της μισθολογικής απολαβής με το επίπεδο βαθμού, δηλαδή ευθύνης, και τη μέτρηση της αποδοτικότητας προσώπων και υπηρεσιακών μονάδων και όχι με τυπικές προϋποθέσεις ίδιες για όλους, γ) οι ανοιχτές διαδικασίες για την κάλυψη θέσεων ευθύνης ως προς το σύνολο του κράτους να επιλέγονται οι καλύτεροι και όχι μόνο οι ανήκοντες σε μια συγκεκριμένη μονάδα, δ) η διευκόλυνση της κινητικότητας του ανθρώπινου δυναμικού στο κράτος, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η αποτελεσματικότερη κάλυψη των αναγκών του, χωρίς χρονοβόρες και ανελαστικές διαδικασίες, αφού πλέον οι υπάλληλοι ανήκουν στο νομικό πρόσωπο του κράτους και όχι σε μια συγκεκριμένη υπηρεσία. Αυτή η μεταρρύθμιση, δεν συνιστά μια δημοσιονομική προσέγγιση, ούτε αποσκοπεί εξ ορισμού στην αλλαγή των μισθών. Όμως απαιτείται εξορθολογισμός σε ένα σύστημα διοίκησης όπου χορηγούνται 106 διαφορετικά επιδόματα και σε πολλές περιπτώσεις η ανισότητα αμοιβών όχι μόνο δεν είναι δικαιολογημένη, αλλά φανερώνει την αντίληψη για ένα κράτος που δεν λειτουργεί με αρχές και κανόνες, αλλά με παροχές που πηγάζουν από την περιστασιακή ισχύ πολιτικών και στελεχών και όχι από το δίκαιο και τη λογική.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Συμμερίζετε την άποψη ότι οι προπηλακισμοί κατά πολιτικών οργάνωνονται από τον ΣΥΡΙΖΑ; Τα σκληρά μέτρα, δεν καθιστούν στατιστικά αναμενόμενα και τέτοια κρούσματα, μέσα σε τόσα εκατομμύρια ανθρώπων που πλήττονται;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Αν υπονοείτε ότι ο κώδικας της επικοινωνίας και της συνύπαρξής μας πρέπει να αλλάξει ώστε να συμπεριλάβει και τακτικές βίας, διαφωνώ. Γιατί αντιλαμβάνεστε πως τότε, ανοίγουμε την πόρτα για να περάσουμε από το δικαίωμα, στη στέρηση του δικαιώματος. Η βία είναι ό,τι πιο αντιδραστικό και σκοτεινό, αφού επιτρέπει σε κάποιους να αποφασίζουν για το τί δεν θα επιτρέψουν σε κάποιους άλλους. Μεμονωμένα περιστατικά στο πλαίσιο του

κομματικού φανατισμού υπάρχουν πάντα και τα έχουμε όλοι βιώσει από πολιτικούς αντιπάλους. Η βιαιοπραγία όμως και η στέρηση της ελευθερίας από τους αυτοδίδακτους ρυθμιστές του Πολιτεύματος όχι μόνο δεν οδηγούν στην άμεση δημοκρατία, αλλά αντιθέτως καταλύουν κάθε έννοια ισοτιμίας, που είναι χαρακτηριστικό δομικό στοιχείο της Δημοκρατίας. Αυτοί οι αυτοδημιούργητοι πολέμιοι της κοινωνικής οργάνωσης και συνεργασίας, ας αναλογιστούν το ενδεχόμενο μια άλλη ομάδα και μάλιστα πλειοψηφική, με τον ίδιο τρόπο, να τους ανταποδίδει τις πράξεις τους. Δεν επιβάλλεις στον άλλον αυτό που δεν θέλεις να υφίστασαι εσύ, δεν μπορείς να στερείς την ελευθερία της σκέψης και της έκφρασης. Σκεφτείτε πόσο πιο αντιδημοκρατικό είναι να επικρατήσει το δίκαιο μιας αυτοθαυμαζόμενης, δήθεν πρωτοποριακής μειοψηφίας. Κάθε κοινοβουλευτικό κόμμα εξ αντικειμένου αποτελεί μέρος ενός συστήματος κανόνων και διαδικασιών που ρυθμίζουν τον έλεγχο και την απόδοση ευθυνών. Πως γίνεται λοιπόν να προωθούν μια άλλη τακτική, που αντιβαίνει στα θεμελιώδη αυτά προτάγματα μέσω υστερόγραφων και αστερίσκων πάνω σε μια θέση αρχής;

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Είχατε πει κάποτε, αναφερόμενος σε συναδέλφους σας Υπουργούς, ότι «αν κουνάμε το δάχτυλο στους πολίτες, οι πολίτες κάποια στιγμή θα μας κουνήσουν και τα πέντε δάχτυλα». Προφητικό. Υπάρχουν χιλιάδες τέτοιοι έξω από τη Βουλή.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Η οργή και η αγανάκτηση δεν αρκούν για να λειτουργήσει μια κοινωνία και να κυβερνηθεί ένας τόπος, αν θέλουμε να διασφαλίσουμε πως θα υπάρχει επόμενη μέρα για την Ελλάδα και για τους Έλληνες -αυτά πάνε μαζί. Αυτή η επόμενη μέρα ανήκει δικαιωματικά στις δυνάμεις που μοχθούν και δημιουργούν, που δείχνουν ζήλο στην άσκηση δικαιωμάτων, αλλά και συνέπεια στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους. Η σημερινή Κυβέρνηση κλήθηκε να αντιμετωπίσει μια τεράστια κρίση. Αντίπαλό της έχει τις δυνάμεις που παρασιτούν και φοροδιαφεύγουν, που ασυδοτούν και αντιδρούν, επειδή θίγονται και ξεβολεύονται. Έχουμε μέτωπο απέναντι σε όλους εκείνους που παριστάνουν τους μάρτυρες της κοινωνικής πολιτικής, ενώ είναι και δικό τους επίτευγμα αυτή η κρίση.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Ο Γιάννης Ραγκούσης δεν εφάρμοσε το νομοσχέδιο σας για το άνοιγμα του κλάδου των ταξί. Γιατί κατά τη γνώμη σας; Δεν δημιουργεί εντυπώσεις; Δεν θα έπρεπε να υπάρχει συνέχεια στις βασικές πολιτικές της Κυβέρνησης;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Η πρότασή μας βασίστηκε στο Ευρωπαϊκό μοντέλο και την προωθήσαμε με το Υπουργείο Οικονομικών, βρήκε δε σύμφωνη την τρόικα. Μεταξύ των πολλών ρυθμίσεων που οδηγούν στο άνοιγμα του επαγγέλματος και της αγοράς, περιλαμβάνεται και η συγκεκριμένη ρύθμιση για τη σύνδεση του αριθμού των αδειών με τον πληθυσμό κάθε πόλης ή περιοχής. Στο Προεδρικό Διάταγμα προβλέψαμε αναλογία 2 άδειες ανά 1.000 κατοίκους στην ελληνική περιφέρεια και 2,5 άδειες ανά 1.000 κατοίκους σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού ακολουθείται σε όλη την Ευρώπη. Ενδεικτικά αναφέρω τις αναλογίες που ισχύουν σε άλλες πόλεις, όπου ο σχετικός δείκτης έχει ως εξής: στις Βρυξέλλες 1,5 άδειες ταξί για κάθε 1.000 κατοίκους, στο Μιλάνο 1,6 άδειες ταξί για κάθε 1.000 κατοίκους, στο Βερολίνο 2 άδειες ταξί για κάθε 1.000 κατοίκους, στη Ρώμη 2,1 άδειες ταξί για κάθε 1.000 κατοίκους και αναλόγως ρυθμίζεται η σχετική διαδικασία σε άλλες πόλεις. Άλλωστε τα ταξί ασκούν μία κατά παραχώρηση δημόσια υπηρεσία και η λειτουργία τους συνδέεται με την πολιτική για το κυκλοφοριακό, το περιβαλλοντικό πρόβλημα και πάνω απ' όλα με την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη – χρήστη. Η προσέγγιση του αρμόδιου Υπουργού δίνει προτεραιότητα στο δικαίωμα πρόσβασης σε ένα επάγγελμα και μια αγορά ανεξαρτήτως πληθυσμού, που είναι και ο δυνητικός πελάτης. Είναι μια προσέγγιση απολύτως σεβαστή.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Είχατε αναφέρει σε προηγούμενο υπουργικό συμβούλιο ότι η Ελλάδα θα πρέπει κάποια στιγμή να διαπραγματευτεί πολιτικά το χρέος της, διότι δεν γίνεται να το αποπληρώσουμε «ευρώ – ευρώ». Η στιγμή αυτή έρχεται τελικά νωρίτερα, με το σενάριο της «επιλεκτικής» ή «ελεγχόμενης» χρεοκοπίας, με τους όρους όμως να διαμορφώνονται ερήμην μας;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Κάθε εξέλιξη που ενισχύει την εθνική προσπάθεια είναι δεκτή. Η Ευρώπη δεν είναι μια ενιαία κυβερνητική οντότητα και γι' αυτό οι ρυθμοί

της υπολείπονται της ταχύτητας των εξελίξεων, που δρομολογεί η επινοητικότητα της αγοράς και των κερδοσκοπικών κέντρων. Οι οίκοι αξιολόγησης εκπροσωπούν τα συμφέροντα ολιγάριθμων ομάδων και όμως έχουν την περιωπή του αξιολογητή των δράσεων και αποφάσεων Κυβερνήσεων και ηγεσιών που εκλέχθηκαν και εκπροσωπούν λαούς. Αυτό είναι στρέβλωση της νομιμοποιητικής δημοκρατίας, που οδηγεί όχι μόνο σε απώλεια της κυριαρχίας ή και της αυτοτέλειας της πολιτικής, αλλά και σε υποταγή της. Δεν είναι αντιδημοκρατική, είναι απολύτως ανάρμοστη αυτή η σχέση. Η Ελλάδα λίγο μπορεί να επηρεάσει τις εκδηλούμενες αντιθέσεις ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τον τρόπο συμμετοχής των ιδιωτών στην ανάληψη μέρους του κόστους για τον περιορισμό του ελληνικού χρέους. Μπορεί όμως να πετύχει τις διαρθρωτικές αλλαγές που είναι αναγκαίες για να αποκτήσει σταθερή αξιοπιστία και να κερδίσει έτσι μια ισχυρή πολιτική διαπραγματευτική θέση.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Πόσο «ελεγχόμενη» μπορεί να είναι μία τέτοια χρεοκοπία, όσον αφορά στις επιπτώσεις στο εσωτερικό της χώρας;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Θεωρώ πως δεν είναι χρήσιμη μια τέτοια συζήτηση, ιδίως επειδή βασίζεται σε σειρά υποθέσεων και εκτιμήσεων, που ενώ, ίσως, δεν συντρέξουν τελικώς, μπορεί να παράγουν αμέσως ζημιογόνες συνέπειες. Πάντως, μια τέτοια «οριοθέτηση» προϋποθέτει τουλάχιστον τη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ώστε να μην στερηθούν οι ελληνικές τράπεζες τη ρευστότητα που τους παρέχει μέσω δανείων, με εγγύηση ελληνικά ομόλογα. Και βεβαίως, να μην υπερβούν τα όρια αντοχής τους ασφαλιστικοί οργανισμοί και ελληνικές τράπεζες από όποιες ενδεχόμενες ρυθμίσεις αυτού του είδους.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Δεν τίθεται θέμα αξιοπιστίας της Κυβέρνησης όταν ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομικών, ο προηγούμενος κυρίως, έχουν επανειλημμένως διαβεβαιώσει ότι δεν θα υπάρξουν νέα μέτρα, λίγο πριν ανακοινώσουν τα επόμενα;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Η αξιοπιστία της Κυβέρνησης προκύπτει από το ότι η Ελλάδα απέκρουσε την άμεση χρεοκοπία και κατάρρευση, σταθεροποιείται και

κερδίζει χρόνο για να αλλάξει. Κινούμεθα σε αχαρτογράφητα πεδία. Σε αυτό οφείλεται άλλωστε, η εμφανής αμηχανία της ευρωπαϊκής ηγεσίας, καθώς και οι ανακολουθίες και οι καθυστερήσεις στην αντιμετώπιση των προβλημάτων, που θυμίζω ότι ο Έλληνας Πρωθυπουργός είχε θέσει εγκαίρως. Ας ξέρουμε καλά πως αν κάποιοι δεν ανταποκριθούν στις νόμιμες και δίκαιες υποχρεώσεις τους, τότε θα μείνει ανοιχτό το ενδεχόμενο μέτρων για να καλυφθεί το έλλειμμα που προκύπτει.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Πιστεύετε ότι το Μεσοπρόθεσμο μπορεί να εφαρμοστεί κοινωνικά και πολιτικά; Έχει ο κόσμος να πληρώσει αυτά που του ζητά η Κυβέρνηση;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Κατανοώ απολύτως τη δυσκολία που βιώνουν ομάδες του πληθυσμού, ιδίως οι άνεργοι, προκειμένου να διατηρήσουν ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής και να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Αυτό ακριβώς κάνει μεγαλύτερη την ευθύνη των άλλων, εκείνων που ακόμη και τώρα επιχειρούν με κάθε τρόπο να αποφύγουν να αναλάβουν τις υποχρεώσεις τους, υπερασπιζόμενοι ένα άνομο και ανήθικο κεκτημένο ευμάρειας. Το Μεσοπρόθεσμο είναι ο ενδιάμεσος σταθμός, από τον οποίο πρέπει να περάσουμε με προορισμό το κλείσιμο του ελλείμματος, για να διατηρηθεί ζωντανή η ελπίδα και η δυνατότητα για περισσότερη δικαιοσύνη, σε συνδυασμό με μία επιτυχή δημοσιονομική πορεία.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Η κοινωνική ένταση που επικρατεί και το πολιτικό κλίμα, μήπως υποδεικνύουν προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Από πολλούς τίθεται θέμα εκλογών. Για να πετύχουμε τί που δεν υπάρχει τώρα; Μήπως ισχυρότερη μονοκομματική Κυβέρνηση; Το αποκλείω. Μήπως Κυβέρνηση συνεργασίας; Μα χρειάζονται εκλογές γι' αυτό; Εκτός αν κάποιοι περιορίζουν το ενδιαφέρον τους στους κομματικούς αριθμούς, αδιαφορώντας για την επιζήμια εθνική αρρυθμία που μπορεί να επιταθεί, λόγω και της ανάγκης επαναλαμβανόμενων εκλογών. Ας υπακούσουμε σε μία βασική αρχή. Τα κόμματα υπάρχουν για την Ελλάδα και όχι το αντίστροφο.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Η Κυβέρνηση επιμένει στη συναίνεση, η αντιπολίτευση όμως θεωρεί λάθος την ακολουθούμενη πολιτική. Γιατί να συναινέσει;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Αν οι συνθήκες αυτής της κρίσης δεν επιβάλλουν συνεννόηση και συναίνεση, τότε η συναίνεση δεν υφίσταται ως αξία με πρακτικό αντίκρουσμα, ας την διαγράψουμε από το λεξιλόγιό μας. Εμείς, επιδιώκουμε την ευρύτερη προγραμματική σύγκλιση και θα συνεχίσουμε να καλούμε όλες τις δυνάμεις να ανταποκριθούν. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να τις χρεώνουμε με τις ευθύνες που έχουν, αφού κυρίαρχο μέλημά τους δεν είναι η νίκη της χώρας, αλλά η με κάθε τρόπο ήττα του ΠΑΣΟΚ. Δίνεται συχνά και η αίσθηση ότι κάποιοι επενδύουν στην αποτυχία, ότι μπορεί να αρνούνται τη συναίνεση γιατί θεωρούν πως αυτή πιθανώς να ωφελήσει πολιτικά την Κυβέρνηση. Θυμηθείτε πως τη συναίνεση της αντιπολίτευσης σε μείζονα θέματα την υπαγορεύει η ίδια η ζωή και θα την επιβάλλει η ίδια η ζωή, με τα διλήμματα που πηγάζουν εκ των πραγμάτων από την ίδια τη ζωή.

**ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ:** Η συζήτηση για τη διενέργεια δημοψηφίσματος έχει βάση; Δεν υπάρχει ο κίνδυνος διχασμού;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ:** Το δημοψήφισμα ως διαδικασία αποτελεί την πλέον αυθεντική πρωτογενή έκφραση της βούλησης των πολιτών. Χωρίς κομματικές παρωπίδες και παραδοσιακές εξαρτήσεις, χωρίς τις στρεβλώσεις που προκαλεί η ανάγκη σύνθεσης πολλών και ετερόκλητων παραγόντων προκειμένου να σταθμίσει την ψήφο του ο πολίτης στις βουλευτικές εκλογές. Ως πολιτική επιλογή, προωθεί μια καθαρή απάντηση και λύση στη βάση της συνευθύνης όλων μας για ό,τι επηρεάζει αμέσως και ευθέως τη θέση της χώρας και τη ζωή μας. Άρα δεν επιτρέπει αδιαφορία, ούτε καν χαλαρή ψήφο. Όχι μόνο δεν διχάζει, αλλά αντιθέτως συνθέτει και συνενώνει, αφού όλοι ανεξαιρέτως σε ισότιμη βάση μπορούν εύκολα να πάρουν σαφή θέση, χωρίς τον κίνδυνο παραπλάνησης και αποπροσανατολισμού μέσα στο πλήθος θεμάτων και μηνυμάτων, προτάσεων και υποσχέσεων, που συχνά διαμορφώνουν το κλίμα των βουλευτικών εκλογών. Τελικώς, είναι ένα εργαλείο και αυτογνωσίας και προοπτικής.